

Sygn. akt I SA 2351/98

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

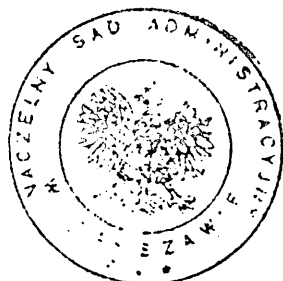
Dnia 28 września 2001 r.

Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia NSA	Maria Wiśniewska /spr./
Sędziowie	NSA Joanna Runge-Lissowska
	SO (del.) Cezary Pryca

Protokolant Anna Bureć

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2001 r.
sprawy ze skargi **Krakowskiego Towarzystwa Technicznego z
siedzibą w Krakowie**
na decyzję Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast
z dnia 18 października 1999 r. Nr GN.5.1-WP-952/98
w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania o stwierdzenie
nieważności decyzji
oddala skargę

Za zgodność z oryginałem:
Na oryginale właściwe podpisy

I SA 2351/99

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, po rozpatrzeniu wniosku Krakowskiego Towarzystwa Technicznego o ponowne rozpatrzenie sprawy o stwierdzenie nieważności decyzji Ministra Gospodarki Komunalnej nr MT-IV-1-995-2/52 z dnia 30 czerwca 1952 r. o wyrażeniu zgody na przekazanie Naczelnej Organizacji Technicznej w zarząd i użytkowanie nieruchomości położonej w Krakowie przy ul. Straszewskiego 28, objętej Lvh 336 cd, obecnie Kw 5401 Kraków – Piasek, decyzją nr GN.5.1.-WP-952/98 z dnia 18 października 1999 r. utrzymał w mocy swoją poprzednią decyzję nr PO.4.GK.III.053K-R-1094/92 z dnia 9 czerwca 1998 r., którą odmówił wszczęcia postępowania.

W uzasadnieniu decyzji z dnia 18 października 1999 r. Prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast stwierdził, co następuje:

Decyzją nr PO.4.GK.III.053K-R-1094/92 z dnia 9 czerwca 1998 r., wydaną na podstawie art. 157 § 3 k.p.a., odmówił wszczęcia postępowania o stwierdzenie nieważności decyzji Ministra Gospodarki Komunalnej nr MT-IV-1-995-2/52 z dnia 30 czerwca 1952 r. w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie Naczelnej Organizacji Technicznej w zarząd i użytkowanie nieruchomości położonej w Krakowie przy ul. Straszewskiego 28, objętej lvh. 336, obecnie Kw 5401 Kraków – Piasek, gdyż wnioskodawca Krakowskie Towarzystwo Techniczne nie ma przymiotu strony postępowania administracyjnego, bowiem nie ma w sprawie interesu prawnego, a jedynie faktyczny. Wobec tego nie jest legitymowane do złożenia wniosku w powyższym zakresie.

Ponownie rozpatrując sprawę, Prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast nie podzielił stanowiska Krakowskiego Towarzystwa Technicznego, że jest ono sukcesorem prawnym rozwiązanego w 1949 r. Krakowskiego Towarzystwa Technicznego, bowiem zostało zarejestrowane w 1991 r. i nawiązuje jedynie - o czym stanowi jego statut - do tradycji oraz symboli poprzedniego Towarzystwa. Tego rodzaju stanowisko, zostało wyrażone również w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 października 1993 r., sygn. I SA 337/93, którym to uchylono decyzję Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 10 listopada 1992 r.

Z tych też przyczyn, ponownie orzekając w sprawie, organ administracji nie znalazł podstaw do zajęcia odmiennego stanowiska niż w uprzednio wydanej decyzji z dnia 9 czerwca 1998 r.

Krakowskie Towarzystwo Techniczne decyzję Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast nr PO.4.GK.III.053K-R-1094/92 z dnia 9 czerwca 1998 r. zaskarżyło do Naczelnego Sądu Administracyjnego, wnosząc o jej uchylenie. W skardze zarzuciło naruszenie prawa procesowego przez zakończenie postępowania i wydanie decyzji mimo istnienia przesłanek z art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a. do obligatoryjnego zawieszenia postępowania administracyjnego, a to wobec toczącej się z powództwa skarżącego Towarzystwa sprawy sądowej o uzgodnienie treści księgi wieczystej, prowadzonej dla nieruchomości położonej w Krakowie przy ul. Straszewskiego 28, z jej rzeczywistym stanem. Uchybieniem było też pominięcie tej okoliczności w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast w odpowiedzi na skargę wniósł o jej oddalenie i podtrzymał argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Naczelnny Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Wydanym w niniejszej sprawie wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 października 1993 r., sygn. I SA 337/93, uchylono decyzję Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 10 listopada 1992 r., którą na podstawie art. 156 § 1 pkt 1 k.p.a. - na wniosek skarżącego - stwierdzono nieważność decyzji Ministra Gospodarki Komunalnej nr MT-IV-1-995-2/52 z dnia 30 czerwca 1952 r. w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie Naczelnej Organizacji Technicznej w zarząd i użytkowanie nieruchomości położonej w Krakowie przy ul. Straszewskiego 28. Zdaniem Sądu, w świetle dowodów, takich jak odpisy protokołów z dwóch kolejnych Walnych Zebrań dawnego Krakowskiego Towarzystwa Technicznego z dnia 3 czerwca 1949 r. wynika, że została podjęta uchwała o jego rozwiązaniu. Na podstawie tej uchwały Urząd Wojewódzki w Krakowie w dniu 28 czerwca 1949 r. wykreślił powyższe Towarzystwo z rejestru stowarzyszeń i od tej daty przestało ono istnieć. Sąd ten również stwierdził, że na

*jedno zebranie
w dwóch
dniach*

Walnych; Zebraniach było zachowane kworum, a uchwały były podjęte zgodnie z przepisami statutu Towarzystwa. W świetle tych dowodów negowanie przez Krakowskie Towarzystwo Techniczne, zarejestrowane w 1991 r., faktu rozwiązania Krakowskiego Towarzystwa Technicznego w 1949 r. jest bezpodstawne. Od tego czasu do 1991 r. nie istniało Krakowskie Towarzystwo Techniczne. Towarzystwo to powstało ponownie w 1991 r. Zostało zarejestrowane w Sądzie Wojewódzkim w Krakowie na mocy postanowienia z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt Ns Rej. St. 80/91. W postanowieniu rejestracyjnym znalazła się wzmianka, że Krakowskie Towarzystwo Techniczne jest kontynuatorem Krakowskiego Towarzystwa Technicznego powołanego w dniu 15 maja 1877 r. Wzmianka ta, wbrew odmiennemu pogładowi skarżącego, nie stanowi o ciągłości organizacyjnej nowo zarejestrowanego Krakowskiego Towarzystwa Technicznego. Takiej ciągłości organizacyjnej nie przewidują przepisy prawa.

Powyższe orzeczenie Sądu ma moc wiążącą i jego zasięgiem objęte zostało niniejsze postępowanie sądownoadministracyjne - art. 30 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368 ze zm.).

Prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast rozpoznając ponownie sprawę dostosował się do oceny prawnej zawartej we wskazanym wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego. W konsekwencji wydał na podstawie art. 157 § 3 k.p.a. zaskarżoną decyzję, przyjmując, że skarżące Towarzystwo nie będąc następcą prawnym wykreślonego w 1949 r. z rejestru stowarzyszeń Krakowskiego Towarzystwa Technicznego, nie ma w rozumieniu art. 28 k.p.a. interesu prawnego do działania w sprawie, Dlatego też nie może ono być traktowane jako strona w postępowaniu o stwierdzenie nieważności decyzji Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 30 czerwca 1952 r. Postępowanie w sprawie o stwierdzenie nieważności decyzji wszczyna się bowiem jedynie na żądanie strony lub z urzędu (art. 157 § 2 k.p.a.).

Zgodnie ze wskazaniem zawartymi w tym wyroku, organ ponownie rozpatrujący sprawę, jednoznacznie wyjaśnił aktualną treść księgi wieczystej prowadzonej dla spornej nieruchomości przez Sąd Rejonowy dla Krakowa Podgórze, Wydział Ksiąg Wieczystych w Krakowie (Kw nr 5401 – Kraków – Piasek).

Ze znajdującego się w aktach administracyjnych, sporządzonego w dniu 14 stycznia 1994 r., odpisu tej księgi wieczystej wynika, że nieruchomość ta stanowi własność Skarbu Państwa oraz pozostaje w zarządzie i użytkowaniu Naczelnej Organizacji Technicznej z siedzibą w Warszawie – Oddział Wojewódzki w Krakowie. Zatem dokonane przez sąd wieczystoksięgowy wpisy w omawianej wyżej księdze wieczystej wyjaśniły wątpliwość, kto po uprzednim jej właścicielu, którym było rozwiązane w 1949 r. Krakowskie Towarzystwo Techniczne, wszedł w jego prawa. W tej sytuacji powoływanie się przez skarżące Towarzystwo na wskazane orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego w innym zakresie jest oczywiście nieuzasadnione.

Wobec takiego stanu rzeczy uznać przyjąć, że pozostałe zarzuty skarżącego Towarzystwa z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy są nieistotne, stąd też nie ma potrzeby ustosunkowywania się do nich.

W tym stanie rzeczy, skoro zaskarżona decyzja nie narusza prawa, należało orzec, jak w sentencji - art. 27 ust. 1 ustawa z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368 ze zm.).

Za zgodność z oryginałem:
Na oryginale własnoręcznie podpisany